

25780 *LLEI ORGÀNICA 14/1985, de 9 de desembre, de modificació del Codi penal i de la Llei orgànica 8/1984, de 26 de desembre, en correlació amb el Codi penal militar. («BOE» 296, d'11-12-1985.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La pròxima aprovació del Codi penal militar farà desaparèixer del seu contingut determinats tipus delictius que recollia fins ara el Codi de justícia militar. En conseqüència, a fi d'evitar que es produeixi la discriminació d'aquestes conductes que mereixen retret, i que són competència de la jurisdicció ordinària, és necessari que fins que no s'aprovi el futur Codi penal que les recollirà sens dubte, s'incorporin amb caràcter transitori al vigent Codi penal.

Per això, s'incorporen al Codi penal les conductes següents: la traïció i l'espionatge militar, que si bé en part recollia l'article 122.6è del Codi penal, exigia la introducció de dues conductes, com la falsificació i inutilització de la informació, alhora que s'ha aprofitat la reforma per introduir el concepte d'informació classificada de conformitat amb la legislació sobre secrets oficials. Igualment s'estableix la pena de presó major per a aquest delictes, ja que la de reclusió major, en el grau màxim, que establia l'article 122, semblava excessiva, i desapareixia l'atenuant de l'últim incís del número 6 quan la rebel·lió no comprometia greument la seguretat de l'Estat.

Una incorporació necessària també exigia entre els delictes contra la defensa nacional els referents a revelació de secrets o informacions relatives a la defensa nacional i als atemptats contra els mitjans o recursos de la defensa nacional. Aquest grup de delictes passa a formar part d'un capítol II bis del títol I del llibre II dels delictes contra la seguretat de l'Estat. S'ha considerat que aquesta és la ubicació més correcta des del punt de vista sistemàtic.

Una modificació important és la incorporació al Codi penal del delictes de rebel·lió militar, fet que porta a una nova redacció de l'article 214 amb algunes millores recollides del projecte de Codi penal futur, alhora que es precisa l'agreujant del paràgraf 2n de l'article 215, en què el fet d'esgrimir armes és suficient perquè s'executin els increments de pena en relació amb el paràgraf 1r del dit article.

També s'hi incorpora l'absència, per part del militar, de l'ús dels mitjans necessaris per contenir la rebel·lió de les forces al seu comandament o no denunciar immediatament als seus superiors quan tinguin coneixement de la possible comissió d'un delictes de rebel·lió.

També convé assenyalar la incorporació al capítol de la sedició de la figura de qui de paraula o per escrit o d'una altra manera incita a la sedició militar o en fa apologia, ja que, si bé, el bé jurídic protegit es pot considerar de naturalesa militar, s'ha estimat molt més convenient la seva incorporació al Codi penal.

Fruit d'això és la nova redacció de l'article 226, que preveu l'excusa absoluta per a qui revela a temps la rebel·lió i n'evita les conseqüències, així com l'atenuant per als mers executors que depositin les armes abans d'aver-ne fet ús i se sotmetin a l'autoritat legítima.

Com a última incorporació necessària s'ha recollit la referent als atemptats contra força armada, en què a la vegada que se'n defineix el concepte, s'incorpora al capí-

tol VI dels delictes contra la seguretat interior entre els atemptats contra l'autoritat, els seus agents i els funcionaris públics, perquè es consideren insuficients les conductes tipificades als articles 231, 233 i 236 del vigent Codi penal.

Finalment, és indispensable modificar l'article 2n de la Llei orgànica 8/1984, de 26 de desembre, a fi que no es produeixi una disparitat injustificada entre les penes assignades en el text modificat del Codi penal militar per als que desertin, no es presentin o es neguin a prestar el servei i les que la dita Llei orgànica preveu per als objectors de consciència en supòsits equivalents.

Article primer

Se suprimeix el número 6 de l'article 122 i s'hi afegeix un nou article 122 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 122 bis. L'espanyol que amb el propòsit d'afavorir una potència estrangera es procuri, falsegi o inutilitzi informació classificada o d'interès militar, susceptibles de perjudicar la seguretat nacional o la defensa nacional, o relativa als mitjans tècnics o sistemes utilitzats per les Forces Armades o les indústries d'interès militar, o reveli informació legalment classificada susceptible de perjudicar la seguretat nacional o la defensa nacional a una potència estrangera, associació o organisme internacional, ha de ser castigat, com a traïdor, a la pena de presó major.»

Article segon

S'afegeix al llibre II, títol I, un capítol II bis, el contingut del qual queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL II BIS

Dels delictes relatius a la defensa nacional

SECCIÓ PRIMERA

Del descobriment i revelació de secrets i informacions relatives a la defensa nacional

Article 135 bis, a). Qui, sense propòsit d'afavorir una potència estrangera, es procuri, reveli, falsegi o inutilitzi informació legalment classificada, relacionada amb la seguretat nacional o la defensa nacional o relativa als mitjans tècnics o sistemes utilitzats per les Forces Armades o les indústries d'interès militar, ha de ser castigat amb la pena de presó menor.

Article 135 bis, b). La pena establerta a l'article anterior s'aplica en el grau màxim quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1r Que el subjecte actiu sigui dipositori o coneixedor de secret o d'informació per raó del seu càrrec o destinació.

2n Que la revelació consisteixi a fer públic el secret o informació en algun mitjà de comunicació social o de forma que n'asseguri la difusió.

Article 135 bis, c). Qui sense autorització expressa reproduïx plànols o documentació referents a zones, instal·lacions o materials militars que siguin d'accés restringit i el coneixement dels quals estigui protegit i reservat per una informació legalment classificada ha de ser castigat amb la pena de presó menor.

Ha de ser castigat amb la mateixa pena qui tinguin en el seu poder objectes o informació legalment classificada relatius a la seguretat o la defensa nacional, sense complir les disposicions establertes a la legislació vigent.

Article 135 bis, d). Qui, per raó del seu càrrec, comissió o servei, tinguin en el seu poder o conegui oficialment

objectes o informació legalment classificada o d'interès militar, relatiu a la seguretat nacional o la defensa nacional, i per imprudència provoqui que siguin coneguts per una persona no autoritzada o siguin divulgats, publicats o inutilitzats, ha de ser castigat amb la pena de presó menor, en el grau mínim.

SECCIÓ SEGONA

Dels atemptats contra els mitjans o recursos de la defensa nacional

Article 135 bis, e). Qui destrueixi, danyi de manera greu o inutilitzi per al servei, fins i tot de manera temporal, obres, establiments o instal·lacions militars, vaixells de guerra, aeronaus militars, mitjans de transport o transmissió militar, material de guerra, aprovisionament o altres mitjans o recursos adscrits al servei de les Forces Armades, ha de ser castigat amb la pena de presó major.

Si aquests fets es cometen mitjançant un incendi, explosió, naufragi, enderroc, descarrilament, inundació, voladura, esfondrament o qualsevol altre mitjà capaç d'ocasionar greus estralls, comportin un perill per a la vida o integritat de les persones o hagin compromès el potencial o la capacitat bèl·lica de la nació, han de ser castigats amb la pena de reclusió major.

Article 135 bis, f). Qui comuniqui falsament l'existència, en un lloc militar, d'aparells explosius o similars ha de ser castigat amb la pena de presó menor.

Incorre en la mateixa pena qui entorpeixi intencionadament el transport, aprovisionament, transmissions o qualsevol classe de missions dels exèrcits.

Article 135 bis, g). Qui destrueixi, inutilitzi, falsegi o obri sense autorització la correspondència oficial o documentació legalment classificada relacionada amb la defensa nacional que tingui en el seu poder per raons del seu càrrec o destinació ha de ser castigat amb la pena de presó menor.»

Article tercer

Els articles 214 i 215, paràgraf 2n, del Codi penal queden redactats de la manera següent:

«Article 214. Són reus de rebel·lió els que s'alcin públicament per a qualsevol dels fins següents:

1r Derogar, suspendre o modificar totalment o parcialment la Constitució.

2n Destituir el cap de l'Estat o obligar-lo a executar un acte contrari a la seva voluntat.

3r Impedir la lliure celebració d'eleccions per a càrrecs públics.

4t Dissoldre les Corts Generals, el Congrés dels Diputats, el Senat o qualsevol assemblea legislativa d'una comunitat autònoma, o impedir que es reunixin o deliberin o arrencar-los alguna resolució.

5è Declarar la independència d'una part del territori nacional o sostreure la Nació o part d'aquesta o qualsevol classe de força armada a l'obediència del Govern.

6è Substituir per un altre el Govern de la Nació o el Consell de Govern d'una comunitat autònoma o usar o exercir per si mateix o desposseir el Govern de la Nació o el Consell de Govern d'una comunitat autònoma o qualsevol dels seus membres de les seves facultats, o impedir-los o coartar-los el seu lliure exercici, o obligar qualsevol d'ells a executar actes contraris a la seva voluntat.

Article 215, paràgraf 2n. Si s'esgrimeixen armes o concorren qualsevol de les circumstàncies previstes al paràgraf 1r de l'article 219, les penes són, respectivament, de reclusió major en el grau màxim per als primers i de reclusió menor per als últims.»

Article quart

S'hi introdueix un nou article 217 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 217 bis. El militar que no utilitzi els mitjans al seu abast per contenir la rebel·lió en les forces de comandament ha de ser castigat amb la pena de presó menor.

Incorre en la mateixa pena el militar que, tot i tenir coneixement que s'intenta cometre un delictes de rebel·lió, no ho denunciï immediatament als seus superiors.»

Article cinquè

L'article 226 del Codi penal queda redactat de la manera següent:

«Article 226. Queda exempt de pena qui, implicat en un delictes de rebel·lió o de sedició, ho reveli a temps de poder evitar-ne les conseqüències.

Als mers executors que depoin les armes abans d' haver-ne fet ús i se sotmetin a les autoritats legítimes, se'ls aplica la pena inferior en grau.»

Article sisè

El paràgraf 1r de l'article 221 queda redactat de la manera següent:

«Article 221, paràgraf 1r Qui de paraula, per escrit, imprès o una altra manera de possible eficàcia inciti militars a cometre el delictes de sedició militar, les tropes o comportaments d'indisciplina o l'incompliment de deures militars o faci apologia de la sedició militar o dels sediciosos ha de ser castigat amb la pena de presó menor.»

Article setè

S'hi afegeix un nou article 235 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 235 bis. Qui maltracti d'obra una força armada en l'exercici de les seves funcions o en ocasió d'aquestes ha de ser castigat amb la pena de presó menor en els graus mitjà o màxim.

A qui, en les mateixes circumstàncies, faci resistència greu a una força armada, se li ha d'imposar la pena de presó menor en els graus mínim o mitjà.

A qui, en les circumstàncies del paràgraf primer, desobeeixi ordres d'una força armada se li ha d'imposar la pena d'arrest major i una multa de 30.000 a 150.000 pesetes.

A aquests efectes s'entén per força armada els militars que, vestint d'uniforme i portant armes, prestin un servei que legalment estigui encomanat a les Forces Armades i els hagi estat ordenat per reglament.»

Article vuitè

L'article 2n de la Llei orgànica 8/1984, de 26 de desembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 2n

1. A l'objector que falti, sense una causa justificada, més de tres dies consecutius al centre, dependència o unitat en què hagi de complir la prestació social substitutòria se li ha d'imposar la pena d'arrest major en el grau màxim a la presó menor en el mínim.

2. S'ha d'imposar la mateixa pena a l'objector que, cridat al servei, deixi de presentar-se injustificadament en el temps i lloc que s'assenyali.

3. A qui hagi quedat exempt del servei militar, com a objector de consciència, i refusi complir la prestació social substitutòria, se li han d'imposar les penes de presó

menor en els graus mitjà o màxim i d'inhabilitació absoluta durant el temps de la condemna.

Una vegada complerta la condemna imposada, queda exclòs de la prestació social substitutòria, excepte en cas de mobilització.

4. En temps de guerra s'imposen, per als supòsits dels apartats 1 i 2, les penes de presó menor, en els graus mitjà o màxim, o la de presó major en el grau mínim, i per al supòsit de l'apartat 3, les penes de presó major, o la de reclusió menor en el grau mínim.

5. L'enjudiciament d'aquests delictes correspon a la jurisdicció ordinària, que aplica com a supletori el llibre I del Codi penal.»

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de juny de 1986.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 9 de desembre de 1985.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ